

VIS OP HET DROGE

(Fish out of water)

Komedie in twee bedrijven

door

DEREK BENFIELD

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VIS OP HET DROGE – FISH OUT OF WATER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DEREK BENFIELD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Audrey Hubback - vrouw van middelbare leeftijd
Marisa - ergens voor in de twintig
Brigade-generaal Hubback - man, midden vijftig
Agatha Hepworth - vrouw van middelbare leeftijd
Fiona Francis - vrouw van middelbare leeftijd
Julian Whittle - man, ong. 30 jaar
Mario Marcello - man, tussen dertig en vijftig jaar oud.

Het stuk speelt zich af in de lounge van een zonovergoten hotel aan de Italiaanse Riviera, midden in het hoogseizoen

Eerste Bedrijf scene 1: s'middags
scene 2: Dezelfde dag, vroeg in de avond
Tweede Bedrijf scene 1: De volgende ochtend
scene 2: Dezelfde avond

Tijd: het heden

DECOR:

De lounge van een hotel aan de Italiaanse Riviera. De zon doet zijn verschroeiend werk op een zomermiddag. In de lounge leiden twee brede traptreden naar openslaande glazen deuren waardoor je het zwembad en de hoteltuinen kunt bereiken met grote planten in potten op de patio en weelderig bloeiende klim planten langs de ramen. Een trap rechtsachter leidt naar de slaapkamers en linksachter bevindt zich een doorgang naar de entree met kleurige vakantie-posters aan de muur. De lounge is gemeubileerd met twee comfortabele leunstoelen, een linksvoor en een rechtsvoor; twee sofa's, een tegen de muur tussen de trap en de glazen deuren en de ander achter een lage salontafel linksvoor naar het midden. Er staat nog een laag tafeltje met twee kleinere leunstoelen rechtsvoor naar het midden. Boven de ingang naar de entree bevindt zich een hoekbank. Drie kleine tafeltjes, elk met een praktische lamp en diverse vrolijke wandschilderingen of posters completeren het geheel. Alles is zomers en licht gestoffeerd. Het is rustig en heet, met op de achtergrond het gesjirp van de krekels in de bomen buiten.

EERSTE BEDRIJF

Scene 1

Als het DOEK opgaat zien we Audrey Hubback, een nogal streng uitzijende vrouw uit de hogere sociale klasse van ongeveer 50 jaar op de linker sofa liggen. Een open boek ligt op haar schoot en ze lijkt te slapen. Na enige tijd komt Marisa van de trap. Ze is een bijzonder aantrekkelijk, Italiaans meisje in een kleine bikini. Ze draagt een grote badhanddoek over haar schouder. Ze loopt door de lounge en gaat af door de glazen deuren die naar het zwembad leiden. Ze is nog maar net verdwenen of Brigadegeneraal Hubback komt snel de trap af, duidelijk achter Marisa aanzittend. Hij is een joviale, goed geconserveerde ex-legerofficier van midden vijftig. Om zijn nek hangt een verrekijker. Hij merkt zijn slapende vrouw niet op en wil enthousiast op de glazen deuren af lopen, achter Marisa aan. Maar zijn vrouw slaapt natuurlijk niet.

Mevr. Hubback: Charles! (*Hubback blijft staan, doet of zijn neus bloedt*)

Hubback: Goeie God, ik wist niet dat jij hier was!

Mevr. Hubback: Waar ga je heen?

Hubback: (*nerveus*) Ging ik ergens heen dan?

Mevr. Hubback: Dat leek er wel op.

Hubback: Oh.. eh, ja. Ik ging daar naar toe.

Mevr. Hubback: Waar naar toe?

Hubback: (*wijst*) Daar naar toe.

Mevr. Hubback: Waarom?

Hubback: Wat?

Mevr. Hubback: Waarom ging je daar naar toe?

Hubback: Eh...

Mevr. Hubback: Ja?

Hubback: Naar het strand. Even zwemmen.

Mevr. Hubback: Daar ben je dan niet bepaald op gekleed.

Hubback: Oh nee?

Mevr. Hubback: Volgens mij ziet dat er niet echt uit als zwemkleding.
Meer als een pak.

Hubback: Ja, het is een badpak.

Mevr. Hubback: Doe niet zo belachelijk.

Hubback: Eronder!

Mevr. Hubback: Wat?

Hubback: Mijn badpak. Dat heb ik er onder aan.

Mevr. Hubback: (*met walging*) Je bent toch niet van plan je op het strand uit te kleden?

Hubback: Eh... ik eh...

Mevr. Hubback: En je pak in een bundeltje op het strand te laten liggen? Je bent een Brigadegeneraal op vakantie, geen bouwvakker die een dagje op stap is met de koelbox.

Hubback: Ja, ja. Daar heb je gelijk in. Ik kan geen huizen bouwen. Nooit geleerd ook. (*nadenkend*) Te druk met marcheren, denk ik.... Ik zal me even om gaan kleden. (*hij probeert te ontsnappen*)

Mevr. Hubback: Stiekem!

Hubback: (*blijft staan*) Wat?

Mevr. Hubback: Als je het mij vraagt.

Hubback: Als ik je wat vraag?

Mevr. Hubback: Wat ik van je vind. Zo zou ik het noemen. Heel stiekem.

Hubback: Ik?

Mevr. Hubback: Jij!

Hubback: Welnee!

Mevr. Hubback: Je sloop rond als een schuldig man. (*ze observeert hem wantrouwend*) Je hebt toch niets uitgespookt, of wel soms?

Hubback: (*hakkelt nerveus*) N-n-n-n-nee! Nee, natuurlijk niet. Ik heb niets gedaan. Als ik had geweten dat jij daar was, was ik...

Mevr. Hubback: Voorzichtiger geweest?

Hubback: Precies! (*snel*) Nee, dat nou ook weer niet. Ik dacht dat je boven sliep.

Mevr. Hubback: Nee, ik was hier en ik was wakker.

Hubback: Je zei dat je ging slapen. Dus ik nam natuurlijk aan dat je boven ging slapen.

Mevr. Hubback: Dan heb je dat verkeerd aangenomen.

Hubback: Blijkbaar.

Mevr. Hubback: Ik hoop dat je op het slagveld betere aannamen deed.

Hubback: Zeker! Je wordt geen Brigadegeneraal als je een prutser bent.

Mevr. Hubback: Daar ben ik niet zo zeker van. (*ze kijkt hem dreigend aan*)

Hubback: (*beweegt zich in de richting van de glazen deuren*) Nou... ik denk dat ik maar even in de zon ga zitten.

Mevr. Hubback: Daar is het veel te heet voor!

Hubback: Oh ja?

Mevr. Hubback: Zeker weten. Je zou in brand vliegen als een bosje lucifers.

Hubback: (*mokkend*) Ik zou toch wel wat bruiner willen worden voor we weer naar huis gaan.

Mevr. Hubback: (*snuivend*) Huh! Weinig kans!

Hubback: Dat ik bruin word?

Mevr. Hubback: Dat we naar huis gaan. Weinig kans dat we naar huis

gaan.

Hubback: Ook morgen niet?

Mevr. Hubback: *(werpt hem een vermoeide blik toe)* Lees je dan nooit de krant? Je hebt het nieuws over de bagagedepots toch wel gehoord?

Hubback: Wat is daar dan mee?

Mevr. Hubback: De bagagedepots op het vliegveld!

Hubback: Oh! Die bagagedepots. Ja.

Mevr. Hubback: Nou, daar wordt gestaakt.

Hubback: Gestraakt?

Mevr. Hubback: Ja. Het mag een wonder heten dat er tenminste af en toe nog wat vliegtuigen vertrekken.

Hubback: *(hoopvol)* Ah. Dus het kan zijn dat we nog langer moeten blijven?

Mevr. Hubback: Dat is zeer waarschijnlijk.

Hubback: Oh, geweldig! Dat geeft me wat meer tijd. *(kijkt glimlachend naar het zwembad)*

Mevr. Hubback: *(wantrouwend)* Tijd waarvoor?

Hubback: Om te zonnen in de zit. Eh... te zitten in de zon!

Mevr. Hubback: *(geeft hem een lange, lijdzame blik)* Oh, kom in hemelsnaam eens hier zitten.

Hubback: *(humeurig)* Het is daar niet erg zonnig....

Mevr. Hubback: Dat is ook de bedoeling. Het is siestatijd. In dit klimaat doen alle verstandige mensen om deze tijd een middagdutje. Het is daar buiten veel te heet. En zeker voor jou.

Hubback: Wat bedoel je?

Mevr. Hubback: Op jouw leeftijd kan je wel iets overkomen.

Hubback: Was dat maar waar! *(kijkt verlangend naar de glazen deuren)*

Mevr. Hubback: Wat jij nodig hebt is een kop thee. Waar is dat meisje gebleven?

Hubback: *(zonder nadenken)* Ze is daar buiten. *(kijkt glimlachend in de richting van het zwembad)*

Mevr. Hubback: Wat?

Hubback: *(herstelt zich snel)* Ze is daar waarschijnlijk. Of daar ergens, misschien. *(hij zwaait vaag wat in het rond)* Denk ik, ja. Ik weet het ook niet hoor.

Mevr. Hubback: Als je het mij vraagt heb je zin in meer dan alleen maar thee.

Hubback: Ja, dat klopt! *(Marisa komt op door de glazen deuren, een beetje buiten adem, terwijl ze zich afdroogt met de handdoek)*

Marisa: Oh, het is zo heerlijk buiten.

Hubback: *(tegen zijn vrouw)* Zie je? Ik zei het je toch?

Mevr. Hubback: Voor haar is het misschien draaglijk. Maar zij is Italiaanse. Ze is er aan gewend. Voor jou ligt dat heel anders, Charles.

Marisa: Ik vind de middag altijd de fijnste tijd om het te doen.

Hubback: *(grinnikend)* Ja, zo denk ik er ook over!

Mevr. Hubback: Charles!

Hubback: *(maakt gauw zwembewegingen met zijn armen)* Om te zwemmen! De beste tijd om te zwemmen!

Marisa: Het zwembad was zo warm en bovendien leeg, zodat ik niet eens een zwempak aan hoefde.

Hubback: *(maakt luide slikgeluiden)* Je bedoelt dat je... helemaal... eh... oh, mijn God...!

Marisa: Niets aan de hand. Niemand kon me zien!

Hubback: *(chargrijnig)* Nee, iedereen hield zo'n stomme siesta binnen.

Mevr. Hubback: Ik begrijp niet wat er toch met jou is. De temperatuur komt boven de dertig graden en jij gedraagt je onmogelijk.

Marisa: *(glimlacht liefjes naar Hubback)* Wil jij mijn rug even afdrogen, Charlie? *(Hubback ziet er blij verrast uit. Zijn vrouw niet)*

Hubback: Oh ja... graag! *(hij begint haar rug af te drogen)*

Mevr. Hubback: *(kil)* Charles...

Hubback: Ik wil haar alleen maar helpen...*(haalt hulpeloos zijn schouders op en glimlacht verontschuldigend naar Marisa. Hij geeft haar de handdoek terug. Marisa begint zichzelf fanatiek af te drogen, hetgeen Hubback behoorlijk afleidt)*

Mevr. Hubback: *(geduldig)* Marisa, ik zou graag een kop thee willen.

Marisa: Ja, natuurlijk. Ik zal er meteen voor zorgen.

Mevr. Hubback: *(kil)* Dank je. *(Marisa trekt een gezicht naar Hubback)*

Hubback: Komen er nog nieuwe gasten vandaag, Marisa?

Marisa: Ja. Maar ze zijn laat. Er zijn grote vertragingen op alle vliegvelden in Engeland.

Hubback: *(gewichtig)* Ik weet er alles van. Stakingen bij de bagagedepots. *(Mevrouw Hubback zendt haar man een meewarige blik toe)* Wij zouden vandaag vertrekken, maar dat is uitgesteld tot morgenochtend, dus... *(met veel nadruk)* we hebben een extra nacht.

Marisa: Wat leuk voor u.

Hubback: *(straalt naar haar)* Ja, dat is het zeker!

Mevr. Hubback: *(vermoeid)* Charles...

Marisa: Ik zal thee voor u halen.

Mevr. Hubback: Ik was al bang dat je het vergeten was. *(Terwijl Marisa langs Hubback loopt geeft ze hem een speels kneepje in zijn billen. Hij reageert verrast en verheugd)*

Hubback: Aah! *(Marisa grinnikt en gaat af via de doorgang naar de entree)*

Mevr. Hubback: Wat is er in vredesnaam aan de hand!
Hubback: Wat?
Mevr. Hubback: Je schreeuwde.
Hubback: Ah, ja..... Ik had plotseling pijn.
Mevr. Hubback: Pijn? Het klonk meer als plezier.
Hubback: (*enthousiast*) Dat was het ook!
Mevr. Hubback: Wat?
Hubback: Eh... de zon.
Mevr. Hubback: De zon?
Hubback: Je weet toch wel wat de zon is?
Mevr. Hubback: Natuurlijk weet ik wat de zon is. Maar hoe kan de zon pijn bij jou veroorzaken?
Hubback: Wel... weet je.. eh... die scheen plotseling door dat raam en... kneep me in mijn bil.
Mevr. Hubback: Wat?
Hubback: In de nek! Hij scheen in mijn nek. En het was erg heet. Behoorlijk heet kan ik wel zeggen. Zeker vijftig graden denk ik, dus daarom schreeuwde ik. (*Mevrouw Hubback kijkt hem met een vernietigende blik aan*)
Mevr. Hubback: Gedraag je niet zo stompzinig.
Hubback: Nee. Goed.
Mevr. Hubback: Dat meisje gaat veel te ver.
Hubback: (*zacht*) Was het maar waar.
Mevr. Hubback: Dat ze jou zomaar Charlie noemt.
Hubback: (*glimlachend*) Ja, wat leuk, he? (*trekt snel zijn gezicht in de plooi*) Ja. Veel te ver! (*begint te mijmeren*)
Mevr. Hubback: Ik zal het er met de hotelmanager wel eens over hebben.
Hubback: Nee, nee! Ik praat wel met haar. De hotelmanager is veel te druk. Er zijn ook zoveel gasten in deze tijd van het jaar.
Mevr. Hubback: En er kunnen er elk moment nog meer komen.
Hubback: Zeker weten!
Mevr. Hubback: God mag weten waar ze ze allemaal willen laten. Dat wordt een onmogelijke situatie.
Hubback: Ik mag altijd graag de nieuwe gasten zien aankomen, jij niet? (*hij grinnikt*) Allemaal nog wit als een melkfles en onwennig om zich heen kijkend, alsof ze eigenlijk het recht niet hebben om hier te zijn. Bedeesd fluisterend... (*Op dat moment komt Agatha Hepworth op vanuit de entree, vol zelfvertrouwen en bijzonder luidruchtig. Ze is een opgewekte vrouw van middelbare leeftijd. Ze draagt een klein koffertje, een handtas en een plastic Tax-free tas en ze straalt van vreugde*)
Agatha: Hee! U daar! (*De Hubbacks kijken haar geschokt aan*) Is dit

hotel Floreat?

Hubback: *(op zijn hoede)* Eh... ja. *(Agatha buldert naar iemand die zich buiten bevindt)*

Agatha: Ja Fiona! Hier is het! We zijn goed! *(ze loopt de lounge verder in, stralend van genoegen. Bij Hubback aangekomen overhandigt ze hem haar koffer en haar tax-free tasje en kijkt op haar gemak rond)* Oh, wat is het hier schitterend, zeg ! Precies als op de foto's in de brochure. *(ze zwaait naar mevrouw Hubback)* Dag mevrouw, alles goed? *(Agatha draait zich om naar Hubback die roerloos is blijven staan met de bagage)* Er is buiten nog meer bagage.

Hubback: *(verdwaasd)* Oh, mooi. Daar was ik net aan toe.

Agatha: *(loopt al kwetterend naar mevrouw Hubback)* We dachten al dat we nooit meer zouden vertrekken, weet u dat wel?

Mevr. Hubback: *(koeltjes)* Werkelijk?

Agatha: Ja. Er is weer eens een staking. Rond deze tijd van het jaar is dat ook altijd zo. Als het niet de schoonmakers zijn, dan zijn het de balie-medewerkers wel.

Hubback: Bagage!

Agatha: Pardon?

Hubback: Daar gaat het om. Het bagage-depot.

Agatha: Oh, is het heus? Nou ja, in ieder geval steeg ons vliegtuig veel te laat op. *(ze glimlacht enthousiast)* Vijf uur vertraging! Het was heel gezellig op het vliegveld! *(ze wendt zich weer tot Hubback)* Wilt u mijn roze dingetjes zien?

Hubback: Doe me een lol!

Agatha: Ik kan het net zo goed nu laten zien, dan hebben we dat gehad.

Hubback: Ik wil het helemaal niet zien!

Agatha: *(verbaasd)* Nee?

Hubback: Alstublieft niet!

Agatha: Bij het reisbureau zeiden ze dat we het moesten laten zien zodra we aankwamen.

Hubback: *(begrijpt het plotseling)* Oh, dat roze ding! Dat formulier!

Agatha: *(grinnikend)* Wat bent u een vieze oude man! *(lacht)*

Hubback: *(in verlegenheid)* Maar u hoeft uw roze formulier niet aan mij te laten zien.

Agatha: Oh... nou, zoals u wilt. In ieder geval... ik ben er, en dat is het belangrijkste, nietwaar?

Mevr. Hubback: *(zonder enthousiasme)* Dat zal dan wel.

Agatha: Mijn zuster staat bij de rest van de bagage buiten. We zijn met een taxi, ziet u. Er was niemand van het reisbureau op het vliegveld om ons af te halen, hoewel ons dat wel beloofd was. Ik snap er niets van. *(ze marcheert naar de doorgang bij de entree)* Wat doet ze daar

toch? *(roept luid)* Fiona! Wat doe je? Kom toch binnen! *(De Hubbacs krimpen in elkaar, hun rustige vakantie-stemming verstoord. Agatha komt stampvoetend terug gelopen)* Ze is wat langzaam, dat is het probleem met mijn zuster. Erg sloom. *(ze wendt zich tot Hubback)* Wilt u mijn paspoort zien?

Hubback: *(verbijsterd)* Nee, dank u. Ik heb er zelf een.

Agatha: Maar dat is niet dezelfde als de mijne, of wel?

Hubback: Natuurlijk niet. Er zit een andere foto in.

Agatha: *(lacht vrolijk)* Oh, u bent me er eentje! *(Agatha geeft Hubback een vriendschappelijk duwtje en hij laat bijna de bagage vallen)* En dan zeggen ze dat die buitenlanders geen gevoel voor humor hebben. *(ze marcheert weer naar de doorgang. Hubback en zijn vrouw kijken elkaar verbaasd aan)*

Hubback: Buitenlanders? Waar heeft ze het over?

Agatha: *(roept)* Fiona! Breng de bagage eens naar binnen! Je hoeft het daar niet uit te pakken. Je gaat namelijk niet in de hal, slapen hoor! *(loopt weer terug, een brede glimlach op haar gezicht)* Begrijp me niet verkeerd. Mijn zuster is best een aardige vrouw. Op haar manier. Ze heeft alleen niet erg van de reis genoten. Om te beginnen wilde ze al helemaal niet hier heen. Weet u wat het is? Ze heeft geen enkele zucht naar avontuur, dat is het probleem met haar. *(tegen mevrouw Hubback)* Heel anders dan u en ik, nietwaar? Ik houd van avontuur... en plezier! Wat u? *(Mevrouw Hubback ziet er ontzet uit. Hubback probeert het misverstand te verklaren)*

Hubback: Luister... ik denk dat er iets is dat u moet...

Agatha: Maar natuurlijk! Wat dom van mij. Ik heb u nog niet verteld hoe ik heet, he? Hepworth. Agatha Hepworth. Brits onderdaan. *(ze pakt haar paspoort)* Hier staat het allemaal in. *(tegen mevrouw Hubback)* Zelfs mijn leeftijd!

Hubback: Ik.. ik geloof niet dat u het helemaal be...

Agatha: Oh, neem me niet kwalijk!

Hubback: Wat?

Agatha: Ik was het helemaal vergeten. *(tegen mevrouw Hubback)* Ik was vergeten dat ik in een vreemd land was. Ach, zo gaat dat, he? Zo'n reis met het vliegtuig gaat ook zo snel, begrijpt u wat ik bedoel? *(tegen Hubback)* U zult wel niet gewend zijn om veel Engels te spreken, he?

Hubback: Nou, ik...

Agatha: Wat dom van me dat ik daar niet eerder aan dacht. Maar het geeft niets. Ik heb mijn Italiaanse woordenboek bij me, dus dat komt wel goed.

Hubback: Ik spreek geen Italiaans. *(Agatha staart Hubback verschrikt en ongelovig aan)*

Agatha: Vertel me nou niet dat ik net het enige hotel in Italië heb uitgezocht waarvan de manager geen Italiaans spreekt?

Hubback: (*wanhopig*) Dat ben ik niet!

Agatha: Niet Italiaans?

Hubback: Niet de hotelmanager! (*Agatha denkt een ogenblik na*)

Agatha: Waarom houdt u dan mijn bagage vast?

Hubback: Omdat u mij die gegeven hebt!

Agatha: Bedoelt u dat u niets met het hotel te maken heeft?

Hubback: Nee. Ik logeer hier alleen, dat is alles.

Agatha: (*lacht om haar eigen stomiteit*) Ooooooh! U bent hier ook op vakantie. Neemt u me alstublieft niet kwalijk. Hoe kon ik nou zoiets doen? Vergeef me. Wat verschrikkelijk! Kom... geeft u me die dan maar weer terug. (*ze wil de bagage van hem overnemen*)

Hubback: Nee, nee, laat maar. Het geeft niets. Ik heb ze nou toch al vast. Ik zet ze daar wel even neer. (*hij zet de bagage rechtsachter neer en keert naar haar terug*)

Agatha: Oh, dank u. Dat is aardig. Stel je voor, ik dacht dat u de hotelmanager was. U zult wel denken: Wat een vreselijk mens! (*Hubback ontkent het niet*) Hoe heet u dan, meneer?

Hubback: Hubback. Brigadegeneraal Hubback.

Agatha: Een generaal uit het leger? Dat had ik nooit gedacht!

Hubback: (*in zijn wiek geschoten*) Waarom niet?

Agatha: Ach, u hebt uw uniform niet aan, of wel? (*ze lacht*)

Hubback: Ik ben ex-generaal.

Agatha: Ah, ik begrijp het. U bent met pensioen. Maar dat is niet erg hoor. Prettig kennis met u te maken. (*ze schudt zijn hand hardhandig op en neer*)

Hubback: Hoe maakt u het. En zij is mijn vrouw.

Agatha: Oh, het spijt me dat....

Hubback: (*rustig*) Ja. Maar nu is het toch al te laat om daar nog iets aan te doen.

Agatha: Nee, nee. Ik bedoelde... het spijt me dat ik u aanzag voor de hotelmanager. U ziet er ook eigenlijk helemaal niet Italiaans uit. (*ze bekijkt aandachtig zijn gezicht van dichtbij*) Maar... wacht eens even...

Hubback: Wat is er?

Agatha: U heeft iets bekends. Hebben wij elkaar al eens eerder ontmoet?

Hubback: Goeie God, nee! Ik denk dat ik me dat dan nog wel zou herinneren! (*Marisa komt op vanuit de entree met een dienblad thee. Ze draagt nu een mooie jurk*)

Marisa: Ik heb hier thee voor u. (*loopt naar mevrouw Hubback, maar Agatha denkt dat de thee voor haar is*)

Agatha: Dat vind ik nou nog eens attent! Net wat ik nodig heb. *(ze neemt het dienblad aan en zet het op de tafel rechtsvoor. Ze gaat zitten, haalt het deksel van de theepot en zwaait het theezakje hardhandig door de thee. Marisa kijkt hulpeloos naar mevrouw Hubback die lijdzaam toekijkt hoe Agatha zichzelf thee inschenkt)*

Mevr. Hubback: Ik zou wel een kop thee lusten.

Agatha: Ja, dat snap ik best. Het ziet er ook verrukkelijk uit.

Marisa: Ik zal nog wel wat halen. *(ze begeeft zich in de richting van de entree. Fiona Francis komt langzaam op vanuit de entree. Ze is enkele jaren jonger dan haar zuster en ze is tegen haar wil meegegaan op vakantie. Ze is als een pakezel beladen met twee koffers, een draagtas, een bruine papieren zak, haar handtas en een paraplu. Ze komt zorgelijk kijkend op. De Hubbacks en Marisa observeren haar bij het binnenkomen. Agatha is druk met haar thee)*

Agatha: Waar bleef je zo lang?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto